

अन्तर्वह्निश्चाखिललोकपालकैरदृष्टद्वयो विचरस्युरुस्वनः ।

स ईश्वरस्त्वं य इदं वशे ऽनयन्नाम्ना यथा दारुमयीं नरः स्त्रियं ॥ २६ ॥

यं लोकपालाः किल मत्सरज्वरा ह्रिता यतन्तो ऽपि पृथक् समेत्य च ।

पातुं न शेकुर्द्विपदश्चतुष्पदः सरीसृपं स्थाणु यदत्र दृश्यते ॥ २७ ॥

भवान् युगान्तार्णव ऊर्मिमालिनिक्षोणीमिमामोषधिवीरुधां निधिं ।

मया सहोरु क्रमते ऽज ओजसा तस्मै जगत्प्राणगणात्मने नम इति ॥ २८ ॥

हिरण्ये ऽपि भगवान् निवसति कूर्मतनुं विश्राणः । तस्य तत्प्रियतमां
तनुमर्यमा सह वर्षपुरुषैः पितृगणाधिपतिरुपधावति मन्त्रमिमं चानुजपति
॥ २९ ॥

ओं । नमो भगवते ऽकूपाराय सर्वसत्त्वगुणविशेषणाय नोपलक्षितस्था-
नाय नमो वर्ष्मणे नमो भूम्ने नमो नमो ऽवस्थानाय नमस्ते ॥ ३० ॥

यद्रूपमेतन्निजमाययार्पितमर्थस्वद्वयं बहुद्वयद्वयपितं ।

संख्या न यस्यास्त्ययथोपलम्भनात् तस्मै नमस्ते ऽव्यपदेशद्वयिणे ॥ ३१ ॥

जरायुजं स्वेदजमण्डजोद्भिदं चराचरं देवर्षिपितृभूतमैन्द्रियं ।

द्यौः खं क्षितिः शैलसरित्समुद्रद्वीपग्रहर्क्षेत्यभिधेय एकः ॥ ३२ ॥

यस्मिन्नसंख्येयविशेषनामद्वयाकृतौ कविभिः कल्पितेयं ।

संख्या यया तद्वदशापनीयते तस्मै नमः सांख्यनिदर्शनाय त इति ॥ ३३ ॥

उत्तरेषु च कुरुषु भगवान् यज्ञपुरुषः कृतवराहद्वय आस्ते ।

तं तु देवी ह्येषा भूः सह कुरुभिरस्खलितभक्तियोगेनोपधावति । इमां च
परमामुपनिषदमावर्तयति ॥ ३४ ॥

ओं । नमो भगवते मन्त्रतत्त्वलिङ्गाय यज्ञक्रतवे महाधरावयवाय महापुरु-
षाय नमः कर्मशुक्ताय त्रियुगाय नमस्ते ॥ ३५ ॥